

העבודה במשנקים ענתה על כל הציפיות / לייבוש קוצר

נכתב במלאות 25 שנים למפעל המשנקים - 7.8.1992

זה היה לפני כ-16 שנה.

בינואר 1976 פנה אליי אורי בהצעה להתחיל לעבוד במשנקים. הוא סיפר שעומדים לחנוך מחלקה חדשה – מחלקת המיני, ולדעתו אוכל להשתלב יפה בתהליך הגמר של המוצר הזה.

כל הרעיון הזה נראה בעיניי כלא ממשי. הייתכן?

31 שנה עבדתי ברפת (גם בריכוז הענף), עם הפסקה של כמה שנים כפעיל במפלגה.

העבודה ברפת בשנים ההן הייתה קשה ומפרכת: העמסת זבל יום-יום בקלשון על עגלות.

החליבה – החל מחליבת ידיים בשנים הראשונות, דרך המכונה הניידת והעברתה מפרה לפרה – עד מכון החליבה של שש עמדות מול שש.

כל כך הייתי שקוע בזבל הפרות, עד שלא העליתי על הדעת אפשרות לצאת מזה אי-פעם.

אחרי התלבטויות רבות החלטתי לנסות. הגעתי להסכם עם ועדת עבודה שאם תוך חודש ימים לא אסתגל לעבודה החדשה – אני חוזר לרפת.

למעשה, הספיק לי שבוע ימים כדי לשחרר את ועדת עבודה מההסכם.

פתאום נוכחתי לדעת שאפשר לקום בבוקר לעבודה בשעה נורמאלית כמו כולם, אפשר לשכב לישון

לקראת הלילה, להשתתף בכל האירועים שמתקיימים בקיבוץ כמו מסיבה, הצגה, שיחת קיבוץ.

והעיקר, אפשר לקום בבוקר לעבודה לא עייף מאוד (ההפסקה בין חליבה אחת לשנייה ארכה חמש-שש שעות).

לדידי, העבודה במשנקים ענתה על כל הציפיות. המפעל הזה קם כדי לפתור את בעיות העבודה של

חברים שנפלטים ממקומות עבודה שעבדו בהם שנים רבות ולא יכלו להמשיך יותר.

עם כניסתי לעבודה מצאתי חבר-עובדים מסור בלב ובנפש גם לקידום המוצרים וגם להטבת תנאי העבודה לחברים. לא לחינם קיבלנו פרסים לאות הערכה.

בקטע שבו אני עובד, תהליך גמר המיני, חלה בשנים האחרונות התקדמות עצומה.

בשעתו עבדו פה ארבעה-חמישה אנשים – הרבה עבודת ידיים. כיום – שני אנשים ליד שולחן

מסתובב, שכל הפעולות נעשות בצורה אוטומטית – מרגע שהמשנק יוצא מתנור הייבוש, כולל

אריזה אוטומטית.

מפעל המשנקים הפך להיות אחד הענפים המובילים בהכנסות הקיבוץ.

אין ספק שזה נותן סיפוק ורצון להמשיך ולעבוד.